

முவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் இருபத்தொன்றாம் ஞாயிறு

21st Sunday after Trinity

21. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: GT1931/NT1907 — Dansk GT1931 + NT1907 med oprindelig retskrivning

Generated on 2026-04-17

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Ezekiel 18:1-4

Verse Text

18:1 HERRENS Ord kom til mig saaledes:

18:2 Hvor tør I bruge det Mundheld i Israels Land: Fædre aad sure Druer, og Børnenes Tænder blev ømme.

18:3 Saa sandt jeg lever, lyder det fra den Herre HERREN: Ingen skal mere bruge dette Mundheld i Israel.

18:4 Se, alle Sjæle er mine; baade Faderens Sjæl og Sønnens Sjæl er mine; den Sjæl der synder skal dø.

திருமுகம் (Epistle)

Revelation 3:7-13

Verse Text

3:7 Og skriv til Menighedens Engel i Filadelfia: Dette siger den hellige, den sanddru, han, som har Davids Nøgle, han, som lukker op, saa ingen lukker i, og lukker i, saa ingen lukker op:

3:8 Jeg kender dine Gerninger. Se, jeg har givet dig, at der foran dig er en aabnet Dør, som ingen kan lukke; thi du har kun liden Kraft, og dog har du bevaret mit Ord og ikke fornægtet mit Navn.

3:9 Se, jeg lader komme nogle af Satans Synagoge, som kalde sig selv Jøder og ikke ere det, men lyve. Se, jeg vil gøre, at de skulle komme og tilbede for dine Fødder og kende, at jeg har fattet Kærlighed til dig.

3:10 Efterdi du har bevaret mit Ord om Udholdenheden, vil ogsaa jeg bevare dig ud af Fristelsens Stund, som skal komme over hele Jorderige for at friste dem, som bo paa Jorden.

3:11 Jeg kommer snart! Hold fast ved det, du har, for at ingen skal tage din Krone.

3:12 Den, som sejrer, ham vil jeg gøre til en Søjle i min Guds Tempel, og han skal ikke mere gaa ud derfra; og jeg vil skrive paa ham min Guds Navn og min Guds Stads Navn, det nye Jerusalem, der kommer ned fra Himmelen fra min Gud, og mit nye Navn.

3:13 Den, som har Øre, høre, hvad Aanden siger til Menighederne!

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 13:1-9

Verse Text

Verse	Text
13:1	Men paa den samme Tid var der nogle til Stede, som fortalte ham om de Galilæere, hvis Blod Pilatus havde blandet med deres Ofre.
13:2	Og han svarede og sagde til dem: „Mene I, at disse Galilæere vare Syndere fremfor alle Galilæere, fordi de have lidt dette?
13:3	Nej, siger jeg eder; men dersom I ikke omvende eder, skulle I alle omkomme ligesaa.
13:4	Eller hine atten, som Taarnet i Siloam faldt ned over og ihjelslog, mene I, at de vare skyldige fremfor alle Mennesker, som bo i Jerusalem?
13:5	Nej, siger jeg eder; men dersom I ikke omvende eder, skulle I alle omkomme ligesaa.“
13:6	Men han sagde denne Lignelse: „En havde et Figentræ, som var plantet i hans Vingaard; og han kom og ledte efter Frugt derpaa og fandt ingen.
13:7	Men han sagde til Vingaardsmanden: Se, i tre Aar er jeg nu kommen og har ledt efter Frugt paa dette Figentræ og ingen fundet; hug det om; hvorfor skal det tilmed gøre Jorden unyttig?
13:8	Men han svarede og sagde til ham: Herre! lad det staa endnu dette Aar, indtil jeg faar gravet om det og gødet det;
13:9	maaske vil det bære Frugt i Fremtiden; men hvis ikke, da hug det om!“